

Vrienden op de Fiets

Nel de Blécourt wilde fietsers helpen die niet in een tent wilden en voor wie een hotel te prijzig is. Het begon met zeventig gastadressen in Gelderland. Inmiddels telt Vrienden op de Fiets zo'n 4500 adressen in heel Nederland. 55-plussers zijn er dol op.

In Overijssel en Brabant verschenen in de jaren tachtig goedkope trekshutten voor fietsers. Maar in Gelderland was niets voor fietsers die niet in een tent wilden en een hotel te duur vonden. Het was Nel de Blécourt uit Zevenaar een doorn in het oog en ze schreef een brief aan het huis-aan-huisblad *De Arnhemse Koerier* waarin ze haar plan uiteenzette om een netwerk van overnachtingsadressen bij mensen thuis op te zetten. Dat leverde zeventig adressen op in Gelderland. Met hulp van een oproep in *De Kampioen* van de ANWB bereikte ze uiteindelijk heel Nederland.

ADRESSENBOEKJE

Na zes jaar had De Blécourt al 630 adressen verzameld. Elk najaar belde ze van half oktober tot de kerstdagen alle adressen af om te vragen of men nog mee wilde doen. 'We bellen steeds 's avonds, want dat is goedkoper', vertelde ze in 1990 aan de *Vogelvrije Fietsers*. Daarna werd het adressenboekje in drie maanden in elkaar gezet. Aanvankelijk werd het gefotokopieerd, maar na drie jaar was er al zo veel vraag naar dat een drukker werd ingeschakeld. Nel de Blécourt overnachtte zelf nooit op een van de adressen. 'Ik ben er een

beetje huiverig voor om bij ze langs te gaan. Dan voel ik me een pottenkijker, zo van: ik kom eens controleren hoe het hier is. We gaan alleen bij mensen op bezoek als er klachten over hen zijn. Maar dan met de auto.'

GROEI

Inmiddels heeft de stichting ruim 70.000 donateurs en tegen de 4.500 gastadressen. Voor 8 euro ontvang je een boekje met alle gastadressen, een lidmaatschapskaart en een inlogcode voor de website. Een overnachting met ontbijt kost maximaal 19 euro per persoon. In de jaren tachtig was dat 17,50 gulden. De Blécourts kinderen, hun partners en de kleinkinderen droegen in de loop der jaren hun steentje bij, maar uiteindelijk groeide de organisatie hen boven het hoofd. Daarom is vorig jaar een interim-directeur aangesteld en een onafhankelijk vrijwilligersbestuur gevormd. Per 1 juni heeft de stichting een nieuwe directeur, Irene Gosselink, die als zzp'er wordt ingehuurd. Familieleden van de oprichtster zijn nog vertegenwoordigd in de raad van advies en betrokken bij een aantal werkzaamheden. Het afgelopen jaar is gewerkt aan professionalisering van de administratie. Nu staat de binding tussen de gastadressen,

FIETSER

Tijdens enkele fietstochten logeerde Ries Brand met zijn dochter bij Vrienden op de Fiets. 'De gastadressen zijn op fietsers gericht en heel gevarieerd. Met slecht weer is het fijn om een droge en warme slaapplek te hebben. Als je van tevoren adressen uitzoekt die leuk zijn voor een kind, is het echt een avontuur. Zo sliepen we in een watertoren en een pipowagen, op een tjalk en een ezelboerderij. Mijn dochter wil sowieso wéér gaan.' Ook Brand en zijn dochter ontmoetten vooral gastvrijheid. 'Bij één adres belde ik op de dag zelf dat we er aankwamen. Ik hoorde aan de stem dat we welkom waren. Een andere keer overnachtten we bij iemand die zelf niet van voetbal hield. Zij had wel een tv bij ons neergezet, zodat ik de halve finale tegen Uruguay kon zien. Dat was heel attent.' Over het comfort heeft hij weinig te klagen, ook al moet je volgens hem geen vijfsterrenhotel verwachten. 'Sommige adressen doen er niet eens veel voor onder, maar andere zijn weer heel *basic*. In een slechte zomer kun je best in een vochtig caravantje terecht komen.'

'Als je van tevoren adressen uitzoekt die leuk zijn voor een kind is het een avontuur'

de donateurs en de stichting op de agenda. 'We willen weten wat er leeft, zodat we het beleid daarop kunnen afstemmen', zegt Gosselink. 'Om uitwisseling van ervaringen en informatie op het gebied van fietsen te stimuleren, gaan we onder meer regionale bijeenkomsten organiseren, een nieuwsbrief rondsturen en de website interactiever maken.'

GEEN COMMERCIE

Volgens Irene Gosselink blijft het originele concept intact en wordt commercie, zoals het opnemen van advertenties in de adressengids, vooralsnog buiten de deur gehouden. Om voorbereid te zijn op de toekomst vindt hierover binnen het bestuur wel discussie plaats. 'Nu wordt Vrienden op de Fiets gefinancierd van de donateursbijdragen. Als het aantal donateurs door natuurlijk verloop afneemt en er niet genoeg nieuwe mensen bij komen, moeten we andere vormen van financiering bedenken.' Om een beter beeld te krijgen van de donateurs en gastadressen, gaat het bestuur starten met een onderzoek. Gosselink: 'Hoe oud zijn ze, wat voor interesses hebben ze, wat kunnen we nog meer voor ze betekenen?' Dat het gros van de donateurs 55-plusser is, staat volgens haar wel vast. Ook al is groei geen must, voor de continuïteit blijft nieuwe aanwas nodig. 'We willen proberen ook jongere mensen te bereiken, maar dan moeten we wel op een andere manier communiceren.' Hoe jongeren precies warm moet worden gemaakt voor Vrienden op de Fiets is nog niet duidelijk.

Overigens was Vrienden op de Fiets altijd al het domein van 55-plussers. 'Over het algemeen maken vutters gebruik van de adressen', zei De Blécourt in 1990 tegen de *Vogelvrije Fietser*. 'Niet dat er geen jongeren mogen overnachten bij de particulieren, maar ouderen hebben meer tijd en willen eropuit.' ←

www.vriendenopdefiets.nl

ADRES

En groot hoekhuis in het centrum van Bennekom. 'Welkom wandel- en fietsgasten', staat er op een briefje bij de bel. Louke Hoefakker maakte in 2004 zelf voor het eerst gebruik van Vrienden op de Fiets. 'Mijn man kreeg een beetje genoeg van kamperen. Maar bij vreemde mensen in huis overnachten, dat zag hij niet zitten. Toen vond ik een slaapplek in een tuinhuisje bij een droogbloemenboerderij. Tijdens een regenachtig weekend zijn we daar twee nachten gebleven. Hij vond het toch wel lekker om ergens aan te komen waar alles klaarstaat.' In huize Hoefakker was altijd al een extra bedje gespreid voor logés. Inmiddels zijn de kinderen de deur uit en kunnen ze vier wandelaars of fietsers herbergen. Louke Hoefakker houdt er wel een zakcentje aan over, maar doet het niet uit financiële overwegingen. 'Al die verschillende types die je over de vloer krijgt, dat vind ik zo leuk! Het is echt het vertier dat me aanspreekt.' De gastvrouw maakt altijd wat aantekeningen over de mensen die bij haar overnachten. Sommige gasten vergeet ze nooit. Zoals die opgedoofte dame op de fiets. En een opa, die op terugreis uit de Achterhoek met zijn kleinzoon Bennekom aanded. 'Ze waren behoorlijk afgepeigerd. Dat joch plofte meteen op bed neer.' Er zijn ook heus wel eens minder leuke ervaringen. Mensen die maar niet weggkomen of geen verhaal hebben. En dan die vrouw die aan een propvolle ontbijt tafel om hagelslag vroeg. Maar de meeste gasten zijn volgens haar heel sociaal. 'Vaak zijn ze om negen uur weer vertrokken, dus bepalen ze niet je hele dag.'

Oprichtster Nel de Blécourt overnachtte nooit op één van de adressen